

Conjunt de cases del carrer Amador Romaní

Capellades

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Carrer Amador Romaní, 40-44
Emplaçament	Carrer de sortida del case antic cap al nord
Alçada:	327

Coordenades:

Latitud:	41.53272
Longitud:	1.68437
UTM Est (X):	390248
UTM Nord (Y):	4598732

Classificació

Número de fitxa	08044 - 56
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII
Any	1797
Autoria de l'element:	Jaume Cardús
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Domèstic
Observacions protecció:	BCIN, Decret 1963 (Escut Heràldic) i BCIL, PGOU 1986
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	0388302CF9908N, 0388302CF9908N, 0388301CF9908N
Autoria de la fitxa	Juan Garcia Targa

Descripció

Conjunt de dues cases entre mitgeres. La número 40 - 42, amb façana lateral al nord sense revestiment en la que queda a la vista l'encofrat del mur. La casa, de dos cossos, consta de planta baixa, entresol, dues plantes pis i golfes. Es cobreix amb coberta de teula corba a dues vessants acabades, amb cornisa simple recolzada en permòdols, canal i baixant fins el forjat de la planta baixa (núm. 40) i amb imbricació de maó i teula (núm. 42). Les façanes compostades amb obertures de proporció vertical, tancades amb persiana de corda, i enrotllable, amb llinda plana i un sol eix desplaçat a la mitgera. El parament de façana de les cases és arrebossat (el del núm. 40 en mal estat de conservació), amb les obertures emmarcades de color blanc i el revestiment que recolza en un sòcol esquerdejat. El portal d'entrada del núm. 40 és una porta vidriera de fusta emplafonada i reixa de ferro; al núm. 42 hi ha dos portals, un de dues fulles batents de fusta emplafonada i l'altre amb una única fulla batent de fusta emplafonada i reixa; a l'alçada del forjat de la planta baixa, hi ha un escut de pedra amb la inscripció "JAUME CARDÚS" amb l'anagrama marià emmarcat amb una garlanda, coronada amb una creu, i la data "1797". La número 44 és en cantonada al costat nord i està constituïda per planta baixa, dues plantes pis i golfes. Es cobreix amb coberta de teula corba a dues vessants acabada amb cornisa simple recolzada en permòdols, canal i baixant fins el forjat de la planta baixa. La façana és composada amb obertures de proporció vertical, tancades amb persiana de corda, i enrotllable, composada amb dos eixos, amb arc rebaixat les obertures de la planta baixa i les plantes pis. Els balcons estan protegits amb baranes de ferro de brèndoles verticals simples o bé amb dibuixos geomètrics corbs als extrems. El parament de façana és arrebossat i el revestiment recolza en un sòcol aplacat de pedra irregular. El portal d'entrada és tancat amb porta de fusta de dues fulles batents emplafonades, amb tarja incorporada protegida amb reixa de ferro forjat de motius geomètrics corbs i picaporta. Està emmarcat amb brancals de pedra i arc rebaixat, en a les dovelles centrals hi ha la inscripció "AÑO. J.M.S. 1867." La finestra de la planta baixa està protegida amb reixa de ferro de barrots verticals amb perfil convex a la part inferior. La façana lateral al passatge està composada amb obertures d'arc de mig punt tancades amb persiana de corda, les de la planta baixa estan protegides amb les mateixes reixes que la façana principal.

Observacions:

Arquitectura residencial urbana entre mitgeres

Història

Segons la dovella present al número 40 (junt al 42), aquest edifici es va fer construir el 1797 per Jaume Cardús. Aquesta propietat apareix documentada en el capbreu de 1805. Jaume Cardús i Miquel era paperer, el qual a inicis del segle XIX es reconvertir a l'activitat cotonera. Fins a 1868 que es va compartimentar la casa inicial, la família Cardús mantenia la propietat, amb algunes parts llogades. El número 44 fou sotmès a una intensa reforma el 1867. Així consta a la portalada juntament amb les sigles "J. M. S". Segons el padró de 1868, hi vivia el paperer Miquel Ribas i Parés i la seva família. El número 32 (42-44 en l'actualitat), el 1906, era propietat de Josep Marra Almirall. En aquella època, igual que el propi molí, va començar a ser arrendat per l'empresa paperera Vilaseca. Josep Marra va morir el 1911. Així, el 1920, hi residia un dels "balaires" de Vilaseca: Francesc Romañá i Juncosa i la seva família. Aquesta propietat, junt a Cal Titllo, fou adquirida per "J. Vilaseca". En l'actualitat està en desús.

Bibliografia

GUTIÉRREZ I POCH, Miquel. 1999. "Full a full. La indústria paperera de l'Anoia (1700-1998): continuïtat i modernitat". Publicacions de l'Abadia de Montserrat (Abat Oliba, 220), Barcelona, 1999. GUTIÉRREZ I POCH, Miquel. En premsa. "El segle XIX: declivi econòmic i tensions polítiques", Història de Capellades (títol provisional). MUSET PONS, Assumpta. En premsa. "Capellades (època moderna) (segles XVI-XVIII): de la marginalitat al desenvolupament", Història de Capellades (títol provisional). SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatès de Hita, Gemma TÉRMENS I GRAELLS, Miquel. En premsa. "El segle XX: compromís, violència i redreçament econòmic", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional). ARXIU HISTÒRIC COMARCAL DE L'ANOIA ARXIU MUNICIPAL DE CAPELLADES ARXIU DEL MUSEU MOLÍ PAPERER

